

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1655

§. 298. Et furati sunt eum nobis dormientibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

do ergo dicent cum veritate quia discipuli eius nocte venerunt, si non viderunt eos vel aduerterunt quouis modo aduenientes, aut auferentes Christi Corpus, aut frangentes sigillum & lapidem amouentes, aut si hoc viderunt, quare non prohibuerunt? caput suum damnarunt Pilato si hoc fecerunt, sed mentita est iniquitas sibi. Desecerunt scrutantes scrutinio Principes tui Israel. Sed obsecro ane tacebunt semper milites veritatem rei etiam decepti per vos & vestram pecuniam?

Domine non sic ego vnquam faciam, vt velim decipere quouis modo proximum, vel circumuenire verbo, facto vel exemplo deducendo ad malum, contra legem tuam aut naturæ, sed precor, da gratiam vt omnia agam semper & dicam cum fundamento rationabili ad tui solius gloriam, & proximi bonum & hoc ex iustitia, & nunquam aliter; vt viuat Deus noster ipsa iustitia & veritas in omni mea actione & intentione.

§. 298. *Es furati sunt cum nobis dormientibus.*

Impij Principes præter iniuriam quam intendunt bonis Christi discipulis, etiam volunt hic eos facere fures, & consequenter criminosos læsæ Maiestatis per irruptionem in vigiliis positas à præside Romanorum, per publici sigilli fractionem, & violentam ablationem Corporis Christi: insuper & milites ipsos vigiles, inducere vt contra se loquerentur, & conscientiam & faterentur se in excubijs dormiuisse omnes, cum aliquorum tantum sit dormire, aliorum in stationibus suis vigilare, ne vel hostis irrumpat, vel ipsis dormientibus id auferatur, quod custodire debebant cū vitæ periculo, iuxta legem militiæ. At quomodo possibile erat vt omnes dormierint vel tota nocte, vel ex aliqua parte, vt nullus militum maxime excubiæ non vigilassent, vel strepitum aduentantium discipulorum non audissent, vel mouentium lapidem grossum & grandem, ipsum denique Corpus lesu auferentium ponderosum satis quæ omnia vna hora omnino, & sine strepitu etiam magno fieri non poterant. Dicam, perueritas Pontificum & seniorum est, qui non contenti Christum viuum, occidisse, eum & post mortem persequi intendunt, ac resurrectionem eius abolere conantur, vt scilicet regant suum scelus, & Christicidium, neue aliquis in eos quasi Christicidas insurgat, Christique necem vlciscatur: ideo faciunt discipulorum crimen, quod est virtus propria magistri, quem amiserunt milites, perdidit Iudæi, sed discipuli magistrum suum non furto, sed fide, virtute non fraude, sanctitate non crimine, & viuum, non mortuū sustulerunt: ite nunc ô Principes cum inuentis & subterfugijs contra veritatem, ipsa veritas magis elucescit per vestra mendacia, vultis docere mentiri, qui tamen ipsi mentiri, ex
arte

arte non noſtis, vultis extirpare veritatem reſurreſtionis, at ipſa magis magiſque propalatur in vrbe & orbe. Ecce ſic Iudæi impingunt diſcipulis Chriſti, & dant pecuniam, delatoribus vt taceant! mira res. à ſæculo non eſt tale auditum: ſed ſint furati cur eos non perſequimini? aut igitur vos mali eſtis Magiſtratus aut furtum eorum commentitium eſt, aut omnino non eſt malum.

Bone Ieſu nunquam obſecro ſic delirem, & quia de furto ſermo, incidit, oro vt te liceat crebro ſuffurari non furto ciuili, ſed fide, virtute non fraude, ſanctitate non crimine, viuum non mortuum, ideo precor gratiam vt ita ſinas te ſurripi ſæpe, ſicuti diſcipuli tui te ſuſtulerunt in fide, virtute, ſanctitate, vt viuum exemplar virtutū, & ſpolium meum mancas æternum.

§. 299. *Et ſi hoc auditum fuerit à præſide.*

Vaſti Principes, vt omnem timorem expellant à cordibus militum præueniunt ipſorum obiectionem, quam reponere poterant & forte reſpouerunt, ſcilicet ſi examinaremur à præſide Romanorum Pontio Pilato, cur nobis vigilantibus paſſi fuerimus auferri Corpus Ieſu à ſepulchro, fateri cogemur, & dicere veritatem nos vigilantes vidiffe eum reſurgentem à morte, & clauiſo oſtio glorioſum & viuum exiſſe è ſepulchro, nobis ſtupentibus & impedire non valentibus præfulgore nimio & ſplendore corporis eius. Et ſi tacuerimus & veritatem non dixerimus, rei iudicabimur mortis, quia nobis in excubijs ſtantibus vtique furto ablatuſ non fuiſſet. Denique ſi veritas reſurreſtionis eius poſtmodum paruerit, nobis quia antea negaſſe coram facie Pilati conuincemur, peſſime verteretur fuiſſe præſidi mentitoſ, & honor noſter periclitabitur, ſi non vita. quocunq; ergo nos vertimus, capti in ſermone videmur. Ad haſ obiectiones tollendas, præueniunt eos principes & ſeniores vt ſe & ſuum honorem tueantur apud populum, & dicunt. Et ſi hoc auditum fuerit à præſide. Nos ſua debimus ei, videlicet nos, qui cum ante ſuaſimus ei, ut innocentem damnaret, bene perſua debimus ei, quod ſomniantes viderint fures, aut vigilantes recte permiſerint furtum.

Domine nunquam ſit honor meus mihi tam pretioſus vt vel velim eum peccando tueri vel fulcire mendacijs, ſed potius ſemper amem cõfundi eorū hominibus, cum veritate, quam peccando proximum confundere, aut circumuenire mendacijs præter legem tuam, Domine, iuſtitiamque & veritatem.

§. 300. *Nos ſua debimus ei.*

Nos, ſcilicet principes populi, ſcribæ, pontifices & ſeniores authoritate qua pollemus, & diuitijs apud Cæſarem, præſidem, populum. quod enim volumus